

LAI DRAUDZE TO ZINA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ap. d. 4:1-31, 21:19-25, 1. Kor. 9:19-23, 4. Moz. 13:17-33, Ap. d. 11:1-18.

ATMIŅAS PANTS:

„Apustuļi sapulcējās pie Jēzus un Tam stāstīja visu, ko tie bija darījuši un ko tie bija mācījuši.” (Marka 6:30).

GALVENĀ DOMA:

Apustuļu darbu grāmata kā ziņojums par agrinās draudzes misijas centieniem ir pilna ar mācībām mūsdienām.

Neticamā agrinās draudzes augšana ir daudzus pamudinājusi pētīt Apustuļu darbu grāmatu. Rezultātā daudzas draudzes dzīves jomas – tādās kā draudzes augšana, jauni misijas lauki, draudzes administrēšana un evaņģelizācija – tiek pārbaudītas šīs grāmatas gaismā. Lai gan daudz kas ir pārņemts no Apustuļu darbiem šajos jautājumos, tomēr ir dažas jomas, piemēram, ziņošana jeb atskaitīšanās, kurai nav pievērsta tāda uzmanība, kādu tā ir pelnījusi.

Atskaitīšanās Apustuļu darbu grāmatā balstās uz atskaitīšanos evaņģēlijos un parāda, ka šai svarīgajai draudzes dzīves aktivitātei ir svarīga ietekme uz liecināšanas un evaņģelizācijas panākumiem. Pavisam vienkārši, mums ir jāzina, kas notiek, kas strādā un kas nē.

Šajā nedēļā mēs pētīsim, kā pirmie evaņģēlisti nodeva ziņojumus saviem vadītājiem un visai draudzei. Mērķis ir saprast atskaitīšanās svarīgumu un ieraudzīt, kur tā var pozitīvi uzlabot vietējās draudzes liecināšanas un evaņģelizācijas stratēģijas.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 16. jūnijā!

BĪBELES PRINCIPS

Tiklīdz kāds piemin atskaites, tu varbūt uzreiz iedomājies papīra strēmeles, pilnas ar faktiem un statistiku, kas, iespējams, noder tikai putekļu savākšanai. Tomēr atskaitīšanās nav mūsdienu izgudrojums, kas paredzēts, lai iebiedētu tos, kas ir iesaistīti liecināšanā un evaņģelizācijā. Tas ir Bībeles princips. Kā atklāj šīs nedēļas atmiņas pants, kad mācekļi atgriezās no misijas ceļojuma, viņi stāstīja Jēzum visu, ko bija darījuši un mācījuši. Šķiet, ka šī ir evaņģēlija darba centrālā daļa.

Lai gan mēs nevaram atrast nevienu Bībeles pantu, kas teiktu: „Tev ir jāstāsta, tāpēc ka...”, ir daudz pierādījumu tam, ka atskaitīšanās bija svarīga gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā. Ziņošana ir viena no aktivitātēm notikumu ķēdē. Tas ir, kāds sagatavo ziņojumu, kāds saņem to, tas tiek izvērtēts, un tad, atsaucoties uz to, kas tika ziņots, tiek pieņemti lēmumi un plānotas aktivitātes.

Izpēti Ap. d. 4:1-31. Ko Pēteris un Jānis stāstīja saviem biedriem un ko šis ziņojums mudināja draudzi darīt? Kādas mācības mēs šeit varam smelties? _____

Tā kā nebija laikrakstu, radio vai satelīttelevīzijas, mutvārdi bija galvenais veids, kā izplatīt labo vēsti par Jēzu. Ja šie agrinās draudzes ticīgie padotos draudiem, kas bija pavērsti pret viņiem, tad viņu ietekme, stāstot par Dievu, būtu pamatīgi ierobežota. Tā viņi pulcējās kopā, klausījās citu ziņojumus un tad pieņēma stratēģiju, kas ļautu viņiem būt uzticīgiem savam evaņģēlija aicinājumam.

Tam visam centrā, protams, bija viņu lūgšanas un Rakstu pētišana. Ja arī mēs no šī stāsta neko citu nepaņemam, tad varam vismaz redzēt, cik svarīga viņiem bija lūgšana un pašlaušanās uz Dieva Vārdu. Arī mums vajadzētu būt tāpat.

Lai gan mēs sīkāk nezinām, ko viņi plānoja, 29. pants parāda, ka, neskatoties uz draudiem, kas bija vērsti pret viņiem, viņi turpināja runāt par Jēzu.

Raksti tika citēti gan Israēla vadītāju, gan citu ticīgo jūdu priekšā, parādot, cik tie ir būtiski viņu ticībai un liecībai. Cik centrālu un svarīgu vietu Raksti ieņem tavā personīgajā dzīvē? (Atbildi tu vari uzzināt, pajautājot sev, cik daudz laika tu velti Bībeles lasīšanai.) _____

„KO DIEVS BIJA DARĪJIS”

Mēs pastāvīgi saņemam atgādinājumus, ka gandrīz visās dzīves jomās efektīga komunikācija ir durvis uz saprašanos un saskaņu. Domājot par draudzes ģimeņi, mēs redzam, ka ziņošana par aktivitātēm un to rezultātiem ir svarīga iekšējās komunikācijas daļa. Daudzās draudzēs notiek daudz aktivitāšu, bet par tām zina tikai tie, kas ir tajās iesaistīti. Šī iemesla dēļ tiem, kas vada kādu kalpošanas nozari, ir sajūta, ka par to, ko viņi dara, nevienam nav nekādas intereses. Šādas jūtas nav nekas pārsteidzošs, ja vadītāji nekad nestāsta par saviem mērķiem un stratēģijām draudzē un nekad neziņo par savām aktivitātēm un to rezultātiem.

Izlasī Ap. d. 21:19-25. Kā draudze tika ietekmēta, klausoties apustuļa Pāvila misijas atskaiti? Tomēr ar visu to, ka bija labi ziņojumi, redzam arī norādes uz to, ka starp ticīgajiem bija šķelšanās. Kas tās bija par problēmām, kā Pāvils reaģēja un kāda mācība tā ir mums šodien? Skat. arī 1. Kor. 9:19-23. _____

Atgriezies Jeruzalemē pēc misijas ceļojuma, Pāvils ziņoja Jēkabam un visiem vecajiem, kā Dievs bija svētījis viņa kalpošanu pagānu vidū. Kad Pāvils vienu pēc otra līdzdalīja savus stāstus par evaņģēlija izplatīšanos, draudzes vadītāji atbildēja ar spontānu un patiesu Dieva slavēšanu.

Tomēr vienlaikus pastāvēja pierādījumi, ka pat Pāvila labās vēsts ziņojums izraisīja šķelšanos un apmulsumu.

„Daudzi israēlieši, kas bija pieņēmuši evaņģēliju, vēl arvien cienīja ceremoniālo bauslību un bija visai labprātīgi tik muļķīgi piekāpties, cerot tādā veidā mantot savu tautiešu uzticību, izklieģēt viņu aizspriedumus un pārliecināt tos ticēt Kristum kā pasaules Pestītājam. Pāvils saprata, ka tik ilgi, kamēr daudzi Jeruzalemes draudzes vadošie locekļi turpinās raudzīties uz viņu ar aizspriedumiem, tie pastāvīgi strādās pretī viņa iespaidam. Viņš jūta, ja ar kādu saprātīgu rīcību varētu tos mantot patiesībai, tad būtu novērsts liels šķērslis Evaņģēlija panākumiem citās vietās. Bet Dievs nebija atļāvis piekāpties tā, kā tie prasīja.” E. Vaita „Apustuļu darbi”, 405. lpp.

Arī mēs neesam vienprātīgi jautājumā, kā labāk aizsniegt cilvēkus. Kādas cīņas šajā jautājumā ir tavai draudzei? Kā tu vari palīdzēt nonākt pie risinājuma? _____

ATSKAITĪŠANĀS SVARĪGUMS

Ziņošana par evaņģelizācijas un liecināšanas aktivitātēm ne vienmēr ir šķitusi svarīga, tāpēc tā ne vienmēr ir īstenota. Visās mūsu aizņemtās dzīves jomās svarīgums ir proporcionāls piešķirtajai vērtībai. Tas, kas tiek uzskatīts par laika un pūļu izšķiešanu, parasti neiegūst daudz no mūsu laika un uzmanības. Tāpēc ir jāparāda atskaitīšanās svarīgums. Tas ir, draudzes locekļiem ir jāredz, kādu labumu sniedz atskaitīšanās.

Pastāv atšķirība starp parastu, aukstu, sausu faktu atstāstīšanu un atklāšanu, kā aktivitātes, par ko ziņo fakti, ir veiksmīga daļa no draudzes centieniem aizsniegt ļaudis Kristum. Tiem, kas ziņo, ir atbildība pārliecināties, ka viņi izsaka ziņojumu ar prieku par to, ka ir iesaistījušies šajā pasākumā.

Ja mēs no Apustuļu darbu grāmatas izņemtu visus ziņojumus par evaņģelizācijas aktivitātēm, kādas sajūsmas pilnas un iedrošinošas informācijas, ko sniedz šie panti, mums nebūtu? Ap. d. 5:14, 8:4, 12, 11:21, 14:21. _____

Pārsteidzošā draudzes augšana, par ko ziņots Apustuļu darbos, nenotika vienkārši. Saņēmuši Svētā Gara spēku un atcerējušies Jēzus apsolījumu par veiksmi, ticīgie iesaistījās aktivitātēs, kas šos rezultātus deva. Viņi koncentrējās uz to, ko vēlējās sasniegt, un kā to labāk izdarīt. Ir ziņots, ka, pateicoties evaņģēlija sludināšanai, daudz vīriešu un sieviešu atgriezās pie Kunga un tika kristīti, kas bija daļa no procesa, lai kļūtu par mācekļiem. Tas vēlreiz pasvīturo, cik svarīgi ir ziņot par rezultātiem un aktivitātēm tik detalizēti, cik vien iespējams. Patiesībā Bībele ziņo par liecināšanas un evaņģelizācijas aktivitāšu rezultātiem vairāk nekā par pašas aktivitātes detaļām.

Paši pirmie misionāri gāja visur, kur vien varēja, sludinot par Jēzu un Viņa valstību. Pateicoties ziņojumiem par rezultātiem, mēs pieņemam, ka viņi izteica saviem klausītājiem arī spēcīgus aicinājumus. Šī pastāvīgā sludināšana un aicināšana panāca dramatiskus rezultātus draudzes augšanā, par ko runāts Apustuļu darbos.

Protams, ir iedrošinoši dzirdēt stāstus par veiksmīgu evaņģelizāciju. Tomēr kā mēs reaģējam, ja viss nenorit tik veiksmīgi, ja šķiet, ka mūsu plāni brūk, ja liekas, ka mūsu pūles neizdara vispār neko labu? Kādai vajadzētu būt mūsu reakcijai? Pārrunājiet savu atbildi grupā! _____

ZIŅOŠANA UN MOTIVĀCIJA

Runājot par motivāciju, mēs atsaucamies uz dziļi iesakņotiem iemesliem, kāpēc mēs ticam vai kaut ko darām. Tā ir patiesība arī runājot par atskaitīšanos. Stāstot ziņojumu, mēs darām to viena vai vairāku iemeslu dēļ. Mūsu iemesls var vienkārši būt mēģinājums pārliecināt draudzes padomi turpināt finansēšanu. Vai arī mēs varam ziņot tādā veidā, kas pārliecina cilvēkus, ka ir nepieciešama programmas slēgšana vai vadītāju maiņa. Ja ziņojumā tiek uzsvērta kāda noteikta informācija, tad varbūt lēmumi, kas tiek pieņemti, izvērtējot šādu ziņojumu, nebūs paši labākie. Tāpēc ziņojumam ir jābūt godīgam un taisnīgam.

Izlasī 4. Moz. 13:17-33. Visi 12 izlūki redzēja vienu un to pašu. Kāpēc tikai divi no divpadsmit ziņoja par vienu un to pašu? Kādu mācību no šī gadījuma mēs varam paņemt sev? _____

Lai gan Dievs bija apsolījis, ka Israēla bērni noteikti iegūs šo zemi, daži izlūki nebija par to pārliecināti. Jozua un Kālebs stāstīja labas ziņas par šo zemi un ierosināja tūlīt pat iet un to iegūt īpašumā (30. p.). Citi, kas bija kopā ar viņiem, kad viņi izlūkoja zemi, stāstīja sliktu, uzsverot šķēršļus tās iegūšanai un ierosinot atgriezties Ēģiptē.

Veidojot savus ziņojumus, mums tas ir jādara Viņa svētību gaismā, domājot par atklāto Dieva gribu. Tādā gadījumā mēs ziņojam ne tikai par to, cik labi mēs kaut ko darām, bet cik labi mēs piepildām Dieva gribu (skat. Mat. 7:21). Vienmēr pastāv iespēja iegrimt jaunākajos evaņģelizācijas kalpošanas modeļos un salīdzināt savu veiksmi jauno principu ieviešanā ar citu draudžu panākumiem. Ziņojot par saviem šķietamajiem panākumiem, mēs varam būt vēl vairāk ieinteresēti izskatīties veiksmīgi, nevis meklēt Dieva prātu mūsu draudzei un Dieva žēlastībā tam sekot.

Mūsdienās draudze tiek pastāvīgi bombardēta ar arvien „labākiem” misijas veidiem. Izlūku ziņojumā Jozua un Kālebs noteikti arī redzēja šķēršļus, lai ieņemtu zemi, bet viņi arī zināja, kāda ir Dieva griba. Tāpēc svarīga viņu ziņojuma daļa bija pārliecināt cilvēkus, ka zemes iekarošana noteikti ir iespējama. No otras puses, izlūki, kas nepievērsās pārdomām par Dieva gribu, atgriezās ar pilnīgi negatīvu ziņojumu, lai pārliecinātu tautu, ka doties atpakaļ uz Ēģipti ir labāka izvēle.

Kā mēs varam iegūt līdzsvaru starp dzīvošanu ticībā, atsaucoties Dieva apsolījumiem un rīkojoties saskaņā ar tiem, un dzīvošanu pašpaļāvībā, darot to, kas nav prātīgi, bet atsaucoties uz apšaubāmu Dieva „vadību”, lai to attaisnotu? Kā mēs varam darīt pirmo un izvairīties no pēdējā? _____

DODIET VIŅAM GODU

Daži cilvēki svārstās jautājumā par veiksmīgiem ziņojumiem, jo viņi domā, ka tā varētu būt sava veida lielīšanās ar cilvēciegiem sasniegumiem. Patiesībā uzticams ziņojums pagodina Dievu, stiprina Viņa draudzi ticībā un palīdz pieņemt lēmumu turpināt strādāt Viņa labā. Lai gan ir taisnība, ka šad un tad kāds var sniegt ziņojumu ar ne tik cienījamu motivāciju, tomēr tam nevajadzētu atturēt pazemīgus ticīgos stāstīt, kādas varenas lietas Dievs caur viņiem ir paveicis, piešķirot spēku būt par Viņa lieciniekiem un evaņģēlistiem. Ja to dara pazemīgi, ar entuziasmu un mīlestību pret dvēselēm, ziņojums lielā mērā var iedrošināt citus draudzes locekļus arī iesaistīties evaņģelizācijā un dvēseļu mantošanā.

Izlasī Ap. d. 11:1-18. Kā Jeruzalemes draudzes vadītāji un locekļi reaģēja uz Pētera ziņojumu par darbu pagānu vidū? Kā šeit atklātie principi var izrādīties svarīgi mūsdienās?

Pēteris un citi, kas izgāja liecināt un sludināt evaņģēliju ārpus jūdu aprindām, tika kritizēti. Taču pateicoties Pētera ziņojumam Jeruzalemes draudzei, kritika izbeidzās un pārējie ticīgie jūdi arī slavēja Dievu.

No mūsdienu perspektīvas raugoties, nav viegli saprast, kas toreiz tika likts uz spēles. Protams, evaņģēlijs ir jāpasludina ikvienam, gan jūdām, gan pagānam, lai arī „jūdām vispirms” (Rom. 1:16). To zina ikviens. Tomēr Apustuļu darbu grāmatas kontekstā doma par derības apsolījumiem, kas sniedzas līdz pat pagānu pasaulei, prasīja milzīgas pārmaiņas jūdu domāšanā. Tomēr pateicoties ziņojumiem par Dieva aktivitātēm un svētībām, draudzes locekļi ieguva jaunu izpratni par Viņa ilgām glābt visus cilvēkus visā pasaulē, lai gan Dieva plāns jau no paša sākuma vienmēr ir bijis glābt ikvienu (Ef. 1:1-4, Jes. 53:6, Ebr. 2:9).

Lasītājam vajadzētu vidēji divas minūtes, lai izlasītu Pētera ziņojumu Ap. d. 11:1-18. Mēs varam droši pieņemt, ka viņa ziņojums un tam sekojošie jautājumi un atbildes aizņēma ievērojami vairāk laika. Bez tam – lai gan Pēteris viscaur ziņojumā atsaucas uz sevi un lai gan daži locekļi droši vien teica: „Labi darīts, Pēteri!”, viss gods tika atdots Dievam, un draudzes vadītāji saņēma iedrošinājumu, ieraugot, ka evaņģēlija pasludināšana visai pasaulei var kļūt par realitāti.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Ziņojumi par tavu kalpošanu.

Kā mēs šajā nedēļā redzējam, citiem ir jāzina, ko tu dari. Noteikti nepieciešamas ir ziņas par apmeklētāju skaitu un finansēm. Svarīgi ir arī sniegt ziņas draudzes misijas nodaļas padomei un draudzes padomei. Mutisks ziņojums var pieskarties īsumā svarīgākajiem punktiem, taču vajadzētu iesniegt arī rakstisku ziņojumu, kur var iekļaut tik daudz detaļu, cik vien iespējams.

Šī informācija ne tikai uzturēs interesi par tavu kalpošanu un padarīs vieglāku iesaistīšanos tajā, bet arī tiešā veidā uzlabos izvērtēšanu, kā arī nākotnes plānošanu un virzienu.

Pārliecinies par to, lai tavi ziņojumi tiktu pasniegti, atsaucoties uz draudzes kopīgajiem evaņģelizācijas plāniem. Paskaidro, kā tava kalpošana ir daļa no stratēģijas, kas dod ieguldījumu draudzes mērķu sasniegšanā.

Jautā sev, kāda ir tava motivācija, stāstot par savu darbību. Cik lielā mērā tu pievērsies tam, kas ir Dieva griba tavā draudzē un dvēseļu mantošanā?

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Atgriezies pie otrdienas pēdējā jautājuma. Kā mēs pasniedzam „sliktas ziņas”? Tas ir tikai dabiski, ja runājam par piedzīvotu veiksmi. Cilvēki tieši tāpat dara pat ar laicīgajām dzīves lietām. Bet kā ir evaņģelizācijas darbā? Ko mēs darām, ja draudzes programma nedarbojas? Kā to vajadzētu pārrunāt un izskatīt tā, lai varētu ieviest nepieciešamās izmaiņas? Pārrunājiet arī šādu jautājumu: Ja mēs veiksmi evaņģelizācijā piedēvējam Kungam, ko mēs vainojam, ja viss neiet tik gludi?

2. Pārdomājiet ceturtdien aplūkoto jautājumu par ticīgo jūdu vajadzību mainīt attieksmi pret darbu pagānu vidē. Paskaties uz savu draudzi, kultūru un sabiedrību. Lai arī cik dogmatiski mēs aizstāvam savu ticību, ka evaņģēlijs ir domāts visai pasaulei, kādos veidos var būt vajadzība ieviest tādas pašas izmaiņas, kādas piedzīvoja jūdu ticīgie, mūsu aizspriedumos sociālajā un kultūras jomā?

3. Lai gan šis nedēļas konteksts bija ziņošana par evaņģelizācijas aktivitātēm, pārrunājiet koncepciju par jebkura veida ziņojumiem jebkādā situācijā. Kā mēs varam būt droši, ka vienmēr esam godīgi un uzticami, nevis negodīgi sagrozām informāciju tā, kā mums ir vajadzīgs, neskatoties uz to, cik nepareizi ir mūsu vārdi? Kāpēc to ir tik viegli izdarīt un kāpēc ir tik viegli sevi piemulķot, to darot?